

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

24 iunie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Diaconu Iurie,

Judecători – Guzun Ion și Catan Liliana,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Gavdiuc Valentina, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 18 decembrie 2019, în cauza penală privindu-l pe

*Postolachi Vladimir Xxxxx, născut la xxxxx,
originar și domiciliat în s. Xxxxx, str. Xxxxx,
r-nul Xxxxx.*

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 03.12.2018 – 07.06.2019;

2. instanța de apel: 03.07.2019 – 18.12.2019;

3. instanța de recurs: 26.02.2020 – 24.06.2020.

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Bălți sediul Central din 07.06.2019, Postolachi Vladimir a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal și în baza acestei Legi i s-a stabilit acestuia pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 1 (unu) an.

În temeiul alin. (2) art. 72 Cod penal, pedeapsa închisorii stabilită conform prezentei sentințe de către Postolachi Vladimir urmează a fi executată în penitenciar de tip deschis.

În baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei aplicate față de Postolachi Vladimir s-a suspendat condiționat pe un termen de probă de 2 (doi) ani.

În temeiul lit. a) alin. (6) art. 90 Cod penal, inculpatul Postolachi Vladimir a fost obligat să nu-și schimbe domiciliul fără acordul organului competent.

Solicitarea procurorului cu privire la încasarea din contul inculpatului Postolachi Vladimir în beneficiul statului a cheltuielilor de judecată a fost admisă.

S-a încasat din contul inculpatului Postolachi Vladimir în beneficiul statului cheltuielile de judecată în mărime de 2468 (două mii patru sute șaizeci și opt) lei.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, inculpatul Postolachi Vladimir a fost condamnat pentru faptul că dânsul, la 19.09.2018 aproximativ în jurul orelor 13:30 minute, deținând permisul de conducere nr. xxxxx categoria „A”, „B”, „C”, „D” și „E” din 12.01.1999 și conducând automobilul de model „Volkswagen Golf” cu n/î Xxxxx de culoare albastru închis, la care avea cuplată remorca cu n/î xxxxx, pe partea carosabilă a traseului R-6 km 137+400 metri cu viteza de aproximativ 50 km, direcția de deplasare spre r-nul Edineț, și ignorând prevederile Regulamentul circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 375 din 13.05.2009, în vigoare de la 15.07.2009, și anume pct.10.1) persoana care conduce un vehicul trebuie: a) să fie aptă din punct de vedere psihofiziologic și medical; b) să posede cunoștințe și să execute cerințele prezentului Regulament, precum și să posede dexteritatea necesară de a conduce în siguranță vehiculul pe drum; c) să posede cunoștințe de acordare a primului ajutor persoanelor traumatizate ca urmare a accidentului în traficul rutier; pct. 11 - persoana care conduce un vehicul trebuie: a) să fie aptă din punct de vedere psihofiziologic și medical; b) să posede cunoștințe și să execute cerințele prezentului Regulament, precum și să posede dexteritatea necesară de a conduce în siguranță vehiculul pe drum; c) să posede cunoștințe de acordare a primului ajutor persoanelor traumatizate ca urmare a accidentului în traficul rutier; pct. 45.1 - Conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; c) starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii; d) situația rutieră; pct. 119 - Starea tehnică și utilajul autovehiculelor și remorcilor (în continuare – vehicule) trebuie să corespundă standardelor, altor acte normative ce țin de siguranța traficului rutier, protecția mediului, normelor tehnice de exploatare, instrucțiunilor întreprinderilor producătoare; pct. 122 – este interzisă exploatarea vehiculelor în cazurile în care sînt depistate devieri de la normativele tehnice și ecologice: 1) Sistemul de frînare: a) este defectat sau eficiența acestuia nu corespunde cerințelor standardelor în vigoare; b) este modificată construcția sistemului de frînare, subansamblurile sau piesele nu corespund modelului vehiculului în cauză, precum și exigențelor întreprinderii producătoare. 2)

Sistemul de direcție: a) jocul sumar în sistemul de direcție depășește normele stabilite de standardele în vigoare; b) sînt jocuri reciproce pronunțate ale pieselor și subansamblurilor sistemului de direcție; c) este deteriorate sau lipsește servomecanismul sistemului de direcție, prevăzut prin construcție, sau amortizorul ghidonului la motociclete; d) piesele sistemului de direcție au uzuri, deformații pronunțate sau nu sînt destinate modelului dat. 6) Alte condiții tehnice: h) este defectat dispozitivul de cuplare a remorcherului sau a remorcii, lipsește sau este defectat dispozitivul de siguranță (cablul) remorcii care, prin construcție, nu este dotată cu frînă autonomă - nu sa asigurat de faptul că remorca cu care transporta încărcături de uz casnic este cuplată în mod normal, cu siguranță, se află în stare tehnică care ar permite exploatarea ei, lipsind totodată și fixatorul metalic care se introduce prin orificiul cuplatorului de remorcare care blochează cupla de remorcare, nu a instalat cablul de siguranță a remorchii (în speță-lanțul), în timpul deplasării pe traseului R-6 km 137+400 remorca cu n/î Xxxxx, care era tractată de către automobilul „Volkswagen Golf” cu n/î Xxxxx sa decuplat și a tamponat pietonul Stanovscaia Valentina, care stătea pe acostamentul din partea dreaptă a carosabilului după direcția de deplasare a automobilului condus, la nivel de trecere pietonală, în rezultatul cărui fapt pietonului Stanovschi Valentina i-au fost cauzate conform raportului de expertiză judiciară 2018.10.C.0557 din 15.10.2018 leziuni corporale grave incompatibile cu viața sub formă de traumă închisă a toracelui manifestată prin eschimoză pe parea anterioară a cutiei toracice; fractură de corp sternal și fractura coastelor 1-4 pe dreapta cu hemarogii în țesuturile moi din jur; ruptura traumatică a epicardului; ruptura traumatică a inimii cu hemarogie masivă intra pleurală din ambele părți. Astfel, între traumatismul toracal suportat și cauza decesului este legătură cauzală directă.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procurorul în Procuratura mun. Bălți, Oxana Muntean, care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Postolachi Vladimir să fie recunoscut vinovat în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, cu aplicarea pedepsei sub formă de 2 ani închisoare și cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 2 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis.

3.1. În apel procurorul a invocat, că apreciază sentința ca una neîntemeiată și pasibilă anulării, iar pedeapsa extrem de blândă în raport cu consecințele produse în urma infracțiunii.

Ținând cont de gravitatea infracțiunii comise și urmările survenite – moartea

victimei, a considerat că pedeapsa nu v-a atinge scopul, fiind cu abateri de la art. 75 Cod penal și că pedeapsa este prea blîndă în sensul aplicării art. 90 Cod penal.

Corectarea inculpatului poate avea loc doar în cazul stabilirii pedepsei închisorii.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 18 decembrie 2019, a fost respins, ca nefondat, apelul declarat de către procuror, cu menținerea sentinței.

4.1. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a menționat că, judecând cauza penală, instanța de fond a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului în faptele incriminate și făcînd o încadrare juridică justă a acțiunilor lui Postolachi Vladimir în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal.

Asupra faptei infracționale, încadrării juridice, vinovăția inculpatului Postolachi Vladimir în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, corpurilor delictive, cheltuielilor judiciare și probelor, instanța de apel nu s-a expus, deoarece sentința n-a fost atacată în aceste privințe.

Procurorul a contestat sentința doar în latura pedepsei penale, în vederea excluderii art. 90 Cod penal și micșorării pedepsei închisorii cu executare reală.

În speța de referință, instanța de apel a susținut, că obiect al contestării hotărârii judecătorești în instanța de apel a constituit aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, care reglementează suspendarea condiționată a executării pedepsei la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență.

Instanța de apel a considerat, că pedeapsa penală și chestiunea privind modalitatea de executare a pedepsei a fost corect individualizată și motivată la justa valoare.

Ținînd cont de analiza cumulativă a criteriilor de individualizare a pedepsei și coroborarea probelor care furnizează informațiile respective, precum și indicarea temeiurilor care fundamentează proporționalitatea între scopul reeducării infractorului, prin caracterul retributiv al pedepsei aplicate și așteptările societății față de actul de justiție realizat sub aspectul restabilirii ordinii de drept încălcate, instanța de apel a considerat că pedeapsa penală aplicată lui Postolachi Vladimir corect a fost individualizată sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 1 (unu) an, cu stabilirea unui termen de probă de 2 ani în baza art. 90 Cod penal.

În sarcina inculpatului Postolachi Vladimir a fost reținut comiterea unei infracțiuni grave din imprudență, recunoașterea totală a vinei, căința sinceră și acceptarea procedurii simplificate de examinare a cauzei, restituirea pagubelor materiale, lipsa a careva pretenții de ordin material, moral, procesual sau procedural, părerea succesivului părții vătămate, vârsta pensionară a inculpatului, caracteristica pozitivă, lipsa circumstanțelor agravante, modul și condițiile lui de trai, care permit aplicarea art. 90 Cod penal.

Mai mult ca atât, inculpatul Postolachi Vladimir a înțeles fapta comisă, a luat atitudinile necesare, conștientizând consecințele și recuperând binevol toate daunele materiale, a exprimat profunde regrete și a promis că nu v-a mai admite comiterea de infracțiuni, fapte ce indică că acesta deja a făcut pași spre corectare și reeducare.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procuror, prin care, indicând temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, solicită casarea hotărârilor judecătorești, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri prin care inculpatului Postolachi Vl., recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, să-i fie aplicată o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloacele de transport pe un termen de 1 an.

În argumentarea recursului invocă următoarele:

- instanța de fond incorect a aplicat față de inculpat prevederile art. 90 Cod penal, deoarece în speță lipsesc circumstanțe, care ar permite instanței de a aplica în privința inculpatului prevederile normei date. Suspendarea condiționată a executării pedepsei în privința inculpatului are ca efect formarea unei practici vicioase, de sineîncredere în rândul persoanelor condamnate pentru așa gen de infracțiuni și face posibilă conducerea din nou a mijlocului de transport cu încălcarea prevederilor RCR, expunând pericolului participanții la traficul rutier. Încălcarea regulilor de securitate a circulației de către conducătorii mijloacelor de transport, care se soldează cu decesul victimei prezintă un pericol social sporit;

- aplicarea pedepsei penale reale sub formă de închisoare față de inculpat nu are scop de a umili persoana, ci de a o corecta și de a preveni comiterea de noi infracțiuni din partea acestuia pe viitor. Pedepsa aplicată inculpatului este prea blândă și nu va atinge scopul, nu va restabili echitatea socială, dat fiind faptul, că inculpatul a încălcat grav regulile de circulație rutieră, acțiuni soldate cu decesul persoanei;

- asupra acestor argumente din apelul procurorului, instanța de apel nu s-a expus:

Conform textului alin. (1) art. 90 Cod penal, instanța numai motivat poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului cu concluzia că acesta se poate îndrepta fără executarea reală a pedepsei cu închisoarea în privința lui Postolachi Vl., nu a indicat în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei. Mai mult ca atât termenul de probă stabilit este prea mic în raport cu circumstanțele stabilite.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente:

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sânt vădit neîntemeiate.

Potrivit art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427.

În prezenta speță, reieșind din recursul declarat se atestă că, autorul acestuia îl întemeiază în baza pct. 6) și 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și anume: hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul în care instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, precum și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Colegiul penal constată din recursul declarat că, recurentul nu contestă starea de fapt stabilită de instanțele de judecată și nici încadrarea juridică a acțiunilor săvârșite, invocând dezacordul cu hotărârea instanței de apel prin care a fost menținută sentința adoptată de prima instanță și care la rândul său în privința inculpatului a stabilit pedeapsă cu închisoare, aplicând prevederile art. 90 Cod penal, suspendându-i condiționat executarea pedepsei ultimului.

Referitor la temeiul de casare, invocat de recurent și stipulat la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, precum că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, Colegiul penal statuează că, aceste temeiuri pentru recurs, în prezenta cauză nu și-au găsit incidența. La acest capitol, instanța de recurs menționează

că, prin apelul declarat de către procuror, au fost invocate ca argumente de bază, dezacordul cu aplicarea în privința inculpatului a prevederilor art. 90 Cod penal, adică suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare, considerând că scopul pedepsei penale nu va fi atins, decât în cazul stabilirii pedepsei cu executare reală în închisoare.

Verificând dacă instanța de apel s-a pronunțat asupra motivelor invocate de apelant și dacă hotărârea adoptată conține concluzii întemeiate asupra considerentelor sale, în viziunea Colegiului, această instanță nu a neglijat prevederile alin. (5) art. 414 Cod de procedură penală, fiind oferite răspunsuri la argumentele esențiale, care au și constituit fondul apelului. De asemenea, instanța de recurs constată că, hotărârea contestată corespunde cerințelor prevăzute la alin. (8) art. 417 Cod de procedură penală, cuprinzând temeuri de fapt și de drept, ce au dus la respingerea apelului declarat de către acuzatorul de stat.

Totodată, în urma studiului lucrărilor dosarului, în opinia Colegiului nu și-a găsit confirmarea nici temeiul pentru recurs invocat de către recurent și prevăzut la pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, în prezenta speță, deoarece instanțele de fond și-au motivat întemeiat soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei inculpatului, fără a fi admise careva erori în acest sens, stabilind în privința acestuia o pedeapsă echitabilă sub formă de închisoare, cu suspendare condiționată, pe o perioadă de probațiune.

Opozant celor invocate de recurent la capitolul efectuării unei individualizări eronate a pedepsei aplicate în privința inculpatului, care nu va atinge scopul pedepsei penale, instanța de recurs relevă, că în cazul săvârșirii unei infracțiuni, instanța de judecată este singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis infracțiunea, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a quantumului pedepsei.

Pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, potrivit art. 61 Cod penal, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

În același rând, instanța de recurs menționează că, conform alin. (1) art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o

pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului Cod. Așadar, persoanei declarate vinovate trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată, iar după caz, instanța este în drept să aplice și prevederile Părții generale a Codului penal, în special a dispozițiilor art. 90 Cod penal.

Reieșind din prevederile art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare, și reeducare a condamnatului, și se aplică persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor, având drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și din partea altor persoane. Totodată, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice sau să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Deci, instanța de judecată trebuie să aleagă și să aplice acel tip, și acea mărime a pedepsei care vor fi cele mai eficiente pentru atingerea scopului legii. Pedeapsa mai aspră, în limitele prevederilor articolului, poate fi stabilită numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului scontat.

Sanctiunea art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, în baza căruia inculpatul a fost condamnat, prevede pedeapsă persoanelor vinovate, la momentul comiterii acesteia cu închisoare de la 3 la 7 ani, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport de până la 4 ani. Această infracțiune, clasificându-se ca una gravă, potrivit alin. (4) art. 16 Cod penal.

În cauza suspusă judecării, instanțele de fond au conchis că, inculpatului Postolachi VI, urmează a-i fi stabilită, ținând cont de prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, pedeapsa cu închisoare pe un termen de 3 ani, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 1 an.

Respectiv, după ce a stabilit pedeapsa potrivit tuturor criteriilor generale de individualizare a pedepsei, continuând operațiunea de individualizare cu privire la săvârșirea infracțiunii, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, instanța de judecată poate dispune neexecutare pedepsei aplicate vinovatului. Astfel, suspendarea condiționată, ca mijloc de individualizare a pedepsei, conferă instanței de judecată posibilitatea ca, pe lângă stabilirea cuantumului pedepsei, să se pronunțe și asupra modului de executare.

În prezenta cauză, instanțele de fond au conchis că, inculpatului Postolachi VI.,

urmează a-i fi aplicate prevederile art. 90 Cod penal și a-i suspenda condiționat executarea pedepsei cu închisoare stabilită, pe o perioadă de probațiune de 2 ani.

Conform alin. (1), (2) art. 90 Cod penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai de cât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune, sau după caz termenul de probă. Perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă se stabilește de instanța de judecată în limitele de la 1 an la 5 ani. Prevederi legale, potrivit dispoziției alin. (4) al normei menționate mai sus, nu se aplică în cazul persoanelor care au săvârșit infracțiuni deosebit de grave și excepțional de grave, precum și în cazul recidivei periculoase sau deosebit de periculoase.

Condițiile privind acordarea suspendării condiționate a executării pedepsei prevăzute de art. 90 Cod penal se referă la: pedeapsa aplicată și natura infracțiunii, circumstanțele cauzei și persoana infractorului, aprecierea instanței că scopul poate fi atins și fără executarea acesteia.

Derivând din condițiile ce vizează pedeapsa aplicată și natura infracțiunii prevăzute în alin. (1) și alin. (4) art. 90 Cod penal, se atestă faptul incidenței acestora la prezenta speță și anume că este stabilită o pedeapsă cu închisoare pentru o infracțiune gravă săvârșită din imprudență ce nu depășește 7 ani, și nu este una ce se atribuie la infracțiuni deosebit de grave sau excepțional de grave, precum nu este prezentă și nici recidiva periculoasă sau deosebit de periculoasă.

La circumstanțele cauzei, Colegiul penal menționează că, instanțele de fond în prezenta speță au reținut ca circumstanțe atenuante căința sinceră a inculpatului, recuperarea integrală a prejudiciului material cauzat succesului părții vătămate. Din materialele cauzei se atestă că, inculpatul a cooperat cu organul de urmărire penală, solicitând în cele din urmă și judecarea cauzei în procedura simplificată, prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală.

Cât privește circumstanțe agravante, în prezenta speță, acestea nu sunt prezente, deoarece survenirea urmărilor grave, decesul unei persoane, în rezultatul infracțiunii comise de inculpat, constituie semne ale componenței de infracțiune imputate ultimului în variante agravate.

Cât privește persoana celui vinovat, din materialele cauzei se atestă că, inculpatul este caracterizat pozitiv, nu are antecedente penale, nu se află la evidența medicului narcolog și vârsta pensionară a inculpatului.

O altă condiție prevăzută expres în alin. (1) art. 90 Cod penal, este aprecierea instanței că scopul poate fi atins și fără executarea acesteia. Astfel, este prerogativa instanței de judecată să aprecieze că scopul pedepsei poate fi atins și fără executarea efectivă a acesteia, ținând cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege la formarea unei astfel de convingeri.

Reieșind din conținutul hotărârii contestate, Colegiul penal consideră că, instanța de apel întemeiat a menținut hotărârea primei instanțe referitor la aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, în privința inculpatului, învederând faptul că acesta a comis o infracțiune din imprudență ce se califică ca una gravă, nu are antecedente penale, se caracterizează pozitiv, circumstanțe agravante nu au fost stabilite la caz, recunoașterea totală a vinei, căința sinceră, restituirea pagubelor materiale, lipsa a careva pretenții de ordin material, moral, procesual sau procedural, vârsta pensionară a inculpatului, modul și condițiile lui de trai. Toate împrejurările menționate au permis instanțelor de fond de a da dovadă de clemență față de inculpat, considerând că acesta a fost un incident în viața lui, iar prin aplicarea la caz a dispozițiilor art. 90 Cod penal, se vor evita neajunsurile pe care le poate atrage contactul cu mediul din penitenciar, iar instanțele de fond stabilindu-i inculpatului o perioadă de probațiune în limitele prevăzute de lege, au avut intenția pentru ca acesta să-și facă concluziile respective și astfel să fie atins scopul legii penale.

Având în vedere toate circumstanțele cauzei în cumul, ținând cont de principiul umanismului, prevăzut de art. 4 Cod penal, cât și de prevederile art. 61 alin. (2) Cod penal, instanța de recurs consideră că, nu este rațională executarea pedepsei reale cu închisoarea de către inculpatul Postolachi Vl., iar instanța de apel just a conchis de a menține aplicarea în privința acestuia a prevederilor art. 90 Cod penal. Respectiv careva interdicții la aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, nu se atestă în cauza deferită judecării.

Astfel, instanța de recurs apreciază că, la individualizarea pedepsei și îndeosebi a modalității de executare a acesteia, instanța de apel a acordat deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal, constatând că pedeapsa aplicată va fi echitabilă faptei infracționale comise, ce corespunde normelor legale și va atinge scopul de corectare și resocializare a inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, ca urmare,

sunt nejustificate alegațiile recurentului privind efectuarea contrară prevederilor legale de către instanțele de fond a unei individualizări a pedepsei în privința lui Postolachi VI.

Învederând cele menționate, Colegiul conchide că, în cauza dată nu și-au găsit confirmarea temeiurile de recurs la care face referire recurentul și nu sânt motive de a interveni în soluția adoptată de către instanța de apel, deoarece pedeapsa aplicată inculpatului Postolachi VI., a fost individualizată potrivit legii.

În temeiul celor expuse, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procuror, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Gavdiuc Valentina, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 18 decembrie 2019, în cauza penală privindu-l pe **Postolachi Vladimir Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la **24 iulie 2020**.

Președinte:

Diaconu Iurie

Judecători:

Guzun Ion

Catan Liliana